

opusdei.org

Життя Марії: Непорочне Зачаття

8 вересня Церква
відзначатиме урочистість
Непорочного Зачаття Діви
Марії

05.12.2016

Історія людини на землі є історією
Божого милосердя. У вічності *«Він
нас вибрав перед заснуванням
світу, щоб ми були святі й
бездоганні перед Ним у любові»* (Еф
1: 4).

Однак, через підбурювання диявола Адам і Єва спротивилися божественному плану: *«ви станете, як Бог, що знає добро й зло (Бут 3, 5), – нашіптував їм князь брехні. І вони послухали його. Вони не захотіли мати ніяких зобов'язань перед Божою любов'ю. Вони намагалися власними силами досягнути щастя, до якого всі ми покликані.*

Але Бог не відступився. Від початку віків, у своїй безмежній Мудрості й Любові, передбачивши зловживання людиною своєї свободи, Він вирішив стати одним із нас через Втілення Слова, другої Особи Пресвятої Трійці.

Тому, звертаючись до Сатани, який під виглядом змія спокусив Адама і Єву, провістив: *«Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою і між твоїм потомством та її потомством» (Бут 3, 15).* Це

перше оповіщення про
Відкуплення, в якому вже
з'являється фігура Жінки,
спадкоємниці Єви, що стане
Матір'ю Спасителя, і з Ним і під
Ним, розчавить голову пекельного
змія. Світло надії світить над
людським родом з моменту
нашого падіння.

Так починали збуватися
натхненні слова, написані багато
століть перед тим, як Діва
прийшла у світ, і які Літургія
вкладає у уста Марії з Назарету:
*«Господь створив мене почином
путі своєї, першою з його чинів
споконвічних. Я настановлена була
від віку, від початку, раніше, ніж
земля постала; коли не було ще
безодень, я народилась, коли не
було ще джерел багатоводних.
Перед тим, як були засновані гори,
раніше від пагорбів я народилась;
тоді, як він не створив був ще ні*

землі, ні степу, ні первнів пилу світового» (Прип 8, 22-26).

Відкуплення світу почалося вже з першого моменту. Потім, мало-помалу, натхненні Святим Духом, пророки виявляли риси цієї Адамової дочки, яку Бог – у передбаченні заслуг Христа, світового Відкупителя людського роду – вберіг від первородного гріха й від усіх особистих гріхів і наповнив благодаттю, щоб зробити з Неї достойну Матір воплощеного Слова.

Вона – «дівця зачала, і породить сина і дасть йому ім'я Еммануїл» (Іс 7, 14); на неї вказує Книга Юдити як на героїню єврейського народу, що перемогла могутнього ворога, і до Неї, більш ніж до будь-кого, звернені слова хвали: «Ти слава Єрусалиму! Ти велика гордість Ізраїля! Ти велика честь нашого роду! Вчинила єси все це

своєю рукою. Вчинила еси для Ізраїля великі блага, і Богові це було приємно. Благословенна будь Господом Вседержителем по віки вічні!» (Юд 15, 9-10).

Зачаровані красою Марії, християни зверталися до неї з різними похвалами, які Церква виявляє під час Літургії: «саде замкнений», «лілія серед колючок», «криниця запечатана», «брама неба», «переможна башта проти пекельного дракона», «рай насолоди, засіяний Богом», «зірка морська», «Мати пречиста»...

Х. А. Лоарте